Str. 6. Bei Schl. folgt der Vers:
प्रशानक्शिणार्क में दितसंयनिषेतितं।

KAPITEL II.

Str. 1. b. Gorresio: विनयात् st. प्रणयात्.

Sır. 2. Gorresio: स्वागतं च तवेत्युक्ता वसिष्ठेन मत्हात्मना । ग्रासनं तस्य विधिवत्प्रदिष्टं जगतीपतेः ॥

Str. 10. a. ग्रतस् = ततस् « hierauf ».

Str. 11. b. प्रीयेताम् st. श्रप्रीयेताम्. Vgl. zu Nala XXIV. 45. b.

Str. 15. b. Schl. schreibt पूतावाकोन zusammen und übersetzt: «Jam factum est, inquit, quod cupis, colloquio honorifice mecum habito». Ich verbinde कृतम् mit पूता und verweise dabei auf folgende analoge Constructionen: शकामङ्गरालिङ्गितुं पवन: Çak. Dist. 55. — न क् शकामुपेतितुं कृपिता Malav. Dist. 58. — न युक्तं भवता-रुमनृतेनोपचित्तुं Mahabh. I. 769. — ता जुत्तं से अव्हिलासा अव्हिनन्दिइं. Çak. 35: 16. Man bemerke, dass überall das Praedicat voran steht. — Gorresio liest: कृतमित्यञ्जवोद्गाता पूता चानेन मे कृता।

KAPITEL III.

Str. 1. b. Gorresio: यस्य यस्य यद्योपस्तान्

Str. 17. 18. Der Acc. der Adjectiva erklärt sich dadurch, dass das Substantiv auch im Acc. hätte stehen können, wenn es das Versmaass erlaubt hätte. Gorresio hat an der ersten Stelle: कुझरास्ति ज्ञम्, an der zweiten: किङ्गिणाशत्याचिणाम्.

Str 29. b. Gorresio: नैव दास्यामि शबलामिति रातानमब्रवीत्. Vgl. zu V. 11. und VIII. 14 b.

Str. 25. a. म्रहामूलास्. Ich kenne kein zweites Beispiel von einem Compositum mit म्रहस्. Gorresio liest एतसूलास्.